

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8826200163
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2026:8826200163.1

Uznesenie

2 5C/4/2026

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobcu: Ing. Dušan Ivančo, so sídlom Ul. Jána Švermu 7, 071 01, Michalovce, správca konkurznej podstaty úpadcu C.S.I. Slovenka Vranov, akciová spoločnosť, v likvidácii so sídlom Povstania českého ľudu 1, Košice, IČO: 31 719 325, proti žalovanému: A. B. C., trvale bytom D. XX, XXX XX D., o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení proti žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

15 5C/4/2026

1. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu dňa 29.1.2026 domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania so svojim majetkom, najmä jeho prevodu, darovania, zaťaženia alebo iného scudzenia až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu vo Vranove na Topľou o vrátení finančných prostriedkov do konkurznej podstaty.

2. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ je správcom konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na KS Košice pod sp.zn. 1K/162/1998 vyhlásenom v roku 1998. V priebehu konkurzného konania vykonáva funkciu správcu po predchádzajúcom správcovi A. B. C.. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn 1K/162/1998- 1191 zo dňa 27.10.2025 schválil záverečnú správu správcu, v ktorej sa jednoznačne uvádza, že bývalý správca A. B. C. je povinný vrátiť do konkurznej podstaty preplatok na odmenu správcu vo výške 10448,65 eur (bod 8.6 schválenej správy) Navrhovateľ túto sumu nedostal i napriek opakovaným výzvam. Navrhovateľ má dôvodnú obavu, že povinný môže previesť alebo darovať majetok, zaťažiť majetok záložným právom, inak zmazať alebo sťažiť výkon budúceho rozhodnutia Hrozí tým ohrozenie vymoženía pohľadávky konkurznej podstaty. Navrhovateľ týmto nepožaduje uloženie povinnosti plniť, ale dočasnú ochranu, aby sa predišlo zmareniu výkonu budúceho rozhodnutia. Poukázal na ust. § 324 ods. 1 CSP s tým, že sú podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené: nárok je osvedčený schválenou záverečnou správou, existuje reálna hrozba ohrozenia budúceho rozhodnutia.

3. Zo Konečnej správy o speňažení majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správy úpadcu C.S.I. Slovenka Vranov a.s. „v likvidácii“, so sídlom Povstania českého ľudu 1, 040 01 Košice, IČO: 31 719 325, zo dňa 15.3.2025 predloženej žalobcom na Krajský súd v Košiciach k sp.zn.1K/162/1998, konkrétne bodu 8.6 vyplýva nasledovné: „ Na základe opatrenia KS Košice sp.zn 1K162/1998-697 zo dňa 16.10.2015 bola zálohová odmena pre správcu A. B. C. prepočítaná a to podľa § 7 ods 1 vyhlášky č 389 /2001 zo dňa 26.09.2001. Na základe prepočtu došlo k zníženiu pôvodnej zálohy na odmenu na

sumu 52.333,90 eur na základe čoho došlo k zníženiu pôvodnej zálohy na odmenu o sumu 10.448,65 eur, čo znamená že došlo k preplatku na odmene správcu. Z prepočtu vyplýva, že bývalý správca KP A. B. C. je povinný uvedenú sumu vrátiť do konkurznej podstaty.“

4. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 1K/162/1998-1191 z 27.10.2025 schválil konečnú správu zo dňa 15.3.2025 s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu. Súd odôvodnil rozhodnutie tým, že vzhľadom na návrh správcu konkurznej podstaty, aby súd schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15.3.2025, proti ktorej neboli podané námietky, súd schválil konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu zo dňa 15.3.2025 v súlade s § 29 ods.4 Zákona o konkurze a vyrovnaní.

5. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 2.2.2017 adresovanej žalovanému, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie preplatku za odmenu správcu vo výške 10448,31 eur.

6. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 21.2.2017 adresovanej žalovanému, žalobca urgoval žalovaného na vrátenie preplatku za odmenu správcu vo výške 10448,31 eur.

7. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 6.3.2017 adresovanej žalovanému, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie pomernej časti odmeny správcu vo výške 18.316,87 eur.

8. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 23.10.2023 adresovanej žalovanému, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie preplatku za odmenu správcu vo výške 28.765,20 eur. Z toho pre uspokojenie veriteľov sumu 10 448,31 eura sumu vo výške 18 317,00 eur ako alikvotnú časť na odmenu správcu KP.

9. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 15.11.2023 adresovanej žalovanému, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 28.765,20 eur v lehote do 22.11.2023.

10. Ako vyplýva z o žalobcom predloženej listiny z 9.9.2024 adresovanej žalovanému, žalobca vyzval žalovaného na vrátenie pomernej časti odmeny správcu vo výške 10.448,31 eur.

11. Z pripojeného spis tunajšieho súdu sp.zn. 5C/1/2026 súd zistil, že žalobca sa od žalovaného návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd uložil žalovanému zákaz nakladať s jeho majetkom najmä, prevádzať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zriaďovať záložné práva, darovať alebo inak scudzovať majetok, a to až do právoplatného ukončenia konkurzného konania, resp. do splnenia povinnosti vrátiť sumu vo výške 22.488,63 eur do konkurznej podstaty a zároveň uložil zapísať poznámku o nariadení neodkladného opatrenia do katastra nehnuteľnosti. Návrh odôvodnil tým, že žalobca je správcom konkurznej podstaty v konkurznom konaní vedenom na KS Košice pod sp. zn. sp.zn. 1K/162/1998 vyhlásenom v roku 1998. V rámci konkurzného konania bolo zistené, že bývalý správca KP je povinný vrátiť do konkurznej podstaty peňažné prostriedky vo výške 22488,63 eur, ktoré mu boli neoprávnene vyplatené nad rámec skutočnej odmeny. Súd uznesením z 21.1.2026 návrh žalobcu zamietol. V uvedenej veci žalobca predložil súdu ako prílohy návrhu Návrh rozvrhového uznesenia úpadcu C.S.I. Slovenka Vranov, predložený žalobcom na Krajský súd v Košiciach k sp.zn.1K/162/1998 zo dňa 30.12.2025, ďalej list vlastníctva č. XX kat. úz. D. E. F..

12. Žalobcom ako správcom konkurznej podstaty bolo konkurznému súdu predložené rozvrhové uznesenie, ktorým navrhol súdu určiť, že peňažné prostriedky vyplatené bývalému správcovi A. C. B., bytom D. XX, XXX XX boli vyplatené nad rámec celkovej primeranej odmeny správcov predstavujú sumu 22488,63 eur, ktorá patrí do konkurznej podstaty a zároveň navrhol uložiť bývalému správcovi konkurznej podstaty A. B. C., bytom D. XX, XXX XX, aby peňažné prostriedky odviezol do konkurznej podstaty úpadcu, a to do 15 dní od právoplatnosti uznesenia na účet konkurznej podstaty.

13. Z listu vlastníctva č. XX kat. úz. D. E. F. vyplýva, že žalovaný je na ňom zapísaný ako vlastník pozemkov parciel reg. „C“ parc. č. XXX/X, G. XXX/X, G. XXX/X, G. XXX/X, G. XXX/X, G. XXX/X a rodinného domu postaveného a garáže so skladom, pod B1 v podiele 1/1.

14. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

18. Ako vyplýva z § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

19. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

20. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

21. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

22. V zmysle § 330 odsek 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

23. Ako vyplýva z § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

24. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

25. Podľa § 337 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel.

26. Zákon predpokladá iba dva dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez vyjadrenia strán sporu a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

27. Pri nariadení neodkladného opatrenia je aj naďalej použiteľná doterajšia judikatúra, podľa ktorej si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného žalobcom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Žalobca musí existenciu a dôvody ujmy dostatočne spravdepodobniť.

28. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, podľa ktorého osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné.

29. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky, inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín, ovplyvňujúcich úsudok

súdu o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. decembra 2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012)

30. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012)

31. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

K subsidiarite vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu:

32. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že, ak súd dospeje k záveru, že zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu, je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí zamietnuť.

33. Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

34. Pokiaľ ide o subsidiaritu neodkladného opatrenia vo vzťahu zabezpečovaciemu opatreniu, súd zdôrazňuje, že nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúceho z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne, čo platí aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia by boli splnené. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne pritom musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje a následne tento účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, ktorým súd zriaďuje záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP bude nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené (napr. žaloba na nepeňažné plnenie, prípadne neexistencia obavy navrhovateľa z ohrozenia exekúcie). Pokiaľ však dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nebude vylúčené podľa všeobecných kritérií, posúdi súd pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia individuálne okolnosti prípadu. Kritérium efektívnosti je pritom v rámci komparácie vo vzťahu k sledovanému účelu rozhodujúce a musí byť súdom vyhodnotený vždy samostatne. Vzhľadom na skrátený zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je súd povinný z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie účelu sledovaného zabezpečovacieho opatrenia a bez predloženia relevantných dôkazných prostriedkov navrhovateľom, nie je navyše spôsobilý vyhodnotiť konkrétne otázky súvisiace s prípadným vlastníctvom veci, práva alebo iných majetkových hodnôt dlžníka, na ktorých by bolo možné zriadiť záložné právo. Navrhovateľ musí preto v záujme vlastného procesného úspechu sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie účelu sledovaného zabezpečovacieho opatrenia nie sú splnené, inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky, zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP. Súd pritom nie je povinný sám ex offo komplexne skúmať majetkové pomery dlžníka za účelom posúdenia možnosti efektívneho zriadenia záložného práva na konkrétnych právach alebo iných

majetkových hodnotách (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 28Co/118/2025 z 21. 10. 2025).

35. V predmetnej právnej veci sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil zákaz nakladať s jeho majetkom dôvodiac, že exekúcia pohľadávky vyplývajúcej zo záverečnej správy žalobcu ako správcu konkurznej podstaty úpadcu, ktorá bola schválená konkurzným súdom, bude ohrozená. Žalobca tak neosvedčil, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcej z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožné. Je zrejmé, že vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci nie je vylúčené, keďže žalobca sa obáva o ukrátenie ním tvrdenej peňažnej pohľadávky.

36. V danom prípade však žalobca ani len neoznačil majetok, s nakladaním ktorého by sa mal žalovaný zdržať. Ak by malo ísť o nehnuteľnosti (onačené vo veci sp. 5C/1/2026) a v prípade núteného výkonu rozhodnutia sa bude môcť uspokojiť z predmetných nehnuteľností, je zrejmé, že zabezpečovacie opatrenie nie je vylúčené. Žalobca tak primárne v konaní neosvedčil princíp subsidiarity (t.j. že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením), čo je samo o sebe dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (v súvislostiach s dôsledkom neosvedčenia princípu subsidiarity, ktorého dôsledkom je zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia porovnaj vyššie cit. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 28Co/118/2025).

37. Zabezpečovacie opatrenie má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcej z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne. To platí aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené. Z daného hľadiska je vhodné, aby návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval zdôvodnenie a prípadne aj osvedčenie nedosiahnuteľnosti sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením, aj keď nejde o zákonnú náležitosť návrhu v zmysle § 326 CSP. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje. Následne tento účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Pre úplnosť je vhodné uviesť, že zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie. Vzhľadom na skrátený a zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je súd povinný z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením. Bez predloženia relevantných dôkazných prostriedkov navrhovateľom nie je navyše spôsobilý vyhodnotiť konkrétne otázky súvisiace s prípadným vlastníctvom vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt dlžníka, na ktorých by bolo možné zriadiť záložné právo z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie. Navrhovateľ musí preto v záujme vlastného procesného úspechu sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky, zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP. Nie je pri tom povinný sám ex offo komplexne skúmať majetkové pomery dlžníka, za účelom posúdenia možnosti efektívneho zriadenia záložného práva na konkrétnych veciach právach alebo iných majetkových hodnotách (porovnaj Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, Beck online, 2022, s. 1225 - 1231: F. Sedlačko)

38. Navyiac je potrebné dodať, že aj v prípade nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Navrhovateľom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči odporcovi. Okrem existencie nároku musí však navrhovateľ osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči odporcovi ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 741/2017).

39. Sledovaným účelom návrhu žalobcu je tak odvrátiť nebezpečenstvo, že exekúcia bude ohrozená a preventívne zabezpečiť, aby žalovaný nezmenšil svoj majetok v snahe vyhnúť sa plneniu peňažnej povinnosti, ak na jej plnenie bude vo veci samej právoplatne zviazaný. Pre sledovaný účel (odvrátiť riziko zmarenia exekúcie) procesný predpis upravil nielen inštitút neodkladného, ale aj zabezpečovacieho opatrenia, v zmysle ktorého súd na zabezpečenie peňažnej pohľadávky dlžníka môže zriadiť na majetku dlžníka záložné právo, ak je obava, že by exekúcia majetku bola ohrozená. Navrhovateľ si pritom nemôže sám zvoliť, či mu viac vyhovuje nariadenie zabezpečovacieho, alebo neodkladného opatrenia, pretože zákonodarca výslovne pre zabezpečenie plnenia peňažnej pohľadávky favorizuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že ním sledovaný účel je možné splniť len nariadením neodkladného opatrenia, je povinný tento svoj výber odôvodniť. Žalobca však v návrhu neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré v danom prípade sledovaný účel odvrátiť obavu, že exekúcia bude ohrozená, nie je možné dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné iba na návrh, pričom súd je viazaný rozsahom návrhu a skutkovými tvrdeniami, v návrhu uvedenými. Ako súd pri preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zistil, žalobca uviedol všeobecne formulované podozrenia a obavy, ale neuviedol konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých by vyplýval záver o bezprostrednom nebezpečenstve znižovania hodnoty majetku žalovaného. Samotná existencia pohľadávky, dokonca ani pohľadávky právoplatne priznanej, ešte nie je sama o sebe dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné alebo zabezpečovacie opatrenie je odôvodnené nariadiť až v prípade, ak žalovaný začal robiť úkony, ktoré môžu smerovať k zmenšeniu jeho majetku a teda k ohrozeniu výkonu exekúcie. V návrhu žalobca však neuviedol žiadne také relevantné a konkrétne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z návrhu nevyplýva, že by žalovaný zmenšoval hodnotu svojho majetku. Neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť len na základe domnienky a fikcie bez toho, aby potreba neodkladnej úpravy pomerov bola náležite tvrdená a osvedčená (porovnaj v obdobnej veci, kde správca konkurznej podstaty uplatňuje nárok v rámci konkurzného konania a žiada nariadiť neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze nakladania s majetkom bývalému správcovi Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cbi/1/2022 z 16. 02. 2022).

40. V zmysle platnej a účinnnej právnej úpravy v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v danom prípade žalobca odôvodňoval svoj návrh obavou, že exekúcia bude ohrozená. V každom prípade však žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t. j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť navrhovateľa pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu, vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto je povinnosťou súdu dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá navrhovateľovi povinnosť hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

41. Danosť nároku žalobcu, ako úplne základného predpokladu pre prípadné nariadenie neodkladného opatrenia, tento odvodzuje od skutočnosti, že v rámci konkurzného konania ako správca konkurznej podstaty úpadcu zistil, že žalovaný ako bývalý správca je povinný vrátiť do konkurznej podstaty preplatok na odmene správcu vo výške 10.448,65 eur. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1K/162/1998-1191 zo dňa 27.10.2025 schválil záverečnú správu správcu, v ktorej sa jednoznačne uvádza táto povinnosť žalovaného.

42. „Súd musí vždy individuálne vyhodnotiť, či nedostatok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bráni pokračovaniu v konaní alebo nie. Ak napríklad v návrhu absentuje akýkoľvek údaj o tom, čoho sa navrhovateľ domáha, nemôže súd o takomto návrhu vecne rozhodnúť a jeho odmietnutie

je opodstatnené. Naopak, opis rozhodujúcich skutočností, ktorý je zo strany navrhovateľa v návrhu síce daný, avšak nie je dostatočný na to, aby súd neodkladné opatrenie nariadil, má nevyhnutne za následok zamietnutie návrhu. Pokračovaniu v konaní nebráni ani úplná absencia opisu skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, rovnako ako absencia označenia dôkazov alebo listín, ktoré má navrhovateľ pripojiť v zmysle § 326 ods. 2 CSP. Tieto vady návrhu sú dôvodom na jeho zamietnutie. Aplikuje sa pri tom striktná zodpovednosť navrhovateľa za vlastnú procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu a jeho príloh.“ (Citované z publikácie Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, 2. vydanie autorov Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2022, strana 1252, výklad k § 327 CSP).

43. Pre kontradiktórne konanie ovládané dispozičným princípom je charakteristická procesná zodpovednosť strany za obsah podania. Iba úplné, zrozumiteľné a určité podanie umožňuje súdu vecne vymedziť predmet konania a legitímnym spôsobom rozhodnúť prostredníctvom individuálneho aktu aplikácie práva. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy aktívne dotvárať podanie strany alebo jej zástupcu. Obmedzí sa iba na posúdenie podania podľa jeho obsahu (v zmysle ust. § 124 ods. 1 CSP) a prípadné odstraňovanie väd podľa ust. § 128 a §129 CSP. Keďže pod potrebou dočasnej úpravy pomerov účastníkov treba rozumieť taký stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad, navrhovateľ - žalobca mal takúto potrebu dočasnej úpravy odôvodniť. Mal sa zaoberať tým vo svojom návrhu, že nastáva stav medzi vzťahom účastníkov, ktorý neznesie odklad a je potrebné, aby sa takéto neodkladné opatrenie nariadilo.

K zákazu nakladania s majetkom žalovaného:

44. Tu je potrebné zdôrazniť, že žalobcom formulovaný petit v prejednávanej veci je neprimerane široko koncipovaný, a to aj vo vzťahu k petitu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 5C/1/2025 (čo je aj jedna z najpodstatnejších okolností, pre ktoré súd nemohol posudzovať daný prípad ako prekážku listispendencie, k tomu pozri viac v odsekoch nižšie). V prejednávanej veci sa žalobca domáha dokonca zákazu nakladania so všetkým majetkom bez ďalšej konkretizácie. Vo veci sp.zn. 5C/1/2026 sa žalobca domáhal uloženia zákazu žalovanému nakladať s majetkom, avšak aspoň s konkretizáciou, že má ísť o nehnuteľnosti, čo v petite o značil spojiením „prevádzať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam“ a v prílohe k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložil konkrétny list vlastníctva, na ktorom súd nehnuteľnosti žalovaného vedené. V prejednávanej veci však žalobca tento petit ešte viac zovšeobecnil, pričom je možné predpokladať, že má na mysli aj nehnuteľnosti žalovaného, nijako bližšie však svoj návrh nespresnil, a to ani v rámci jeho príloh. Uvedeným postupom žalobca spôsobil nie iba prílišnú všeobecnosť svojho návrhu, ale zvýraznil navyiac jeho neprimeranosť vo vzťahu k nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a to sume 10.448,65 eur (návrh je tak v zjavnom rozpore s princípom proporcionality).

45. V prípade, ak sa žalobca domáha povinnosti zdržať sa nakladania so svojim majetkom žalovanému, musí najskôr tento majetok v návrhu označiť a následne musí osvedčiť naliehavú potrebu neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, ktorá musí byť konkrétna, t.j. žalobca musí osvedčiť, že žalovaný niektorý z úkonov mieni uskutočniť, pričom by tak mohlo dôjsť k ohrozeniu exekúcie. Za osvedčenie naliehavej potreby nariadiť neodkladné opatrenie žalovanému spočívajúce v zákaze disponovať s vecou jej predajom sa napríklad považuje tvrdenie, že žalovaný prostredníctvom realitnej kancelárie ponúka nehnuteľnosti na predaj a žalobca zároveň k návrhu pripojí inzerát ako dôkaz (osvedčenie) svojho tvrdenia o reálnej možnosti dispozície s vecou (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/15/2020 z 13. 05. 2020, tiež uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/219/2019 z 21. 01. 2020). Splnenie zákonom vyžadovaných podmienok na vyhovenie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bez jeho preukázania, nemôže byť vyvodené a nahradené súdom len z hypotetických úvah o možnom nakladaní s majetkom (napr. nehnuteľnosťou) vo vlastníctve žalovaného a z obáv žalobcu o možnom ohrození exekúcie, či vzniku škody, alebo inej ujmy. Táto obava by v posudzovanom prípade musela vychádzať z konkrétneho konania žalovaného, smerujúceho k takej dispozícii s konkrétnym majetkom, ktorá by jednoznačne vyvolávala dôvodnú obavu vzniku bezprostredne hroziacej ujmy a túto by žalobca musel osvedčiť listinnými dôkazmi (napr. listom vlastníctva k nehnuteľnostiam, s vyznačenou plombou, ktorá by deklarovala budúcu zmenu vlastníckeho práva, inzerovaním ponuky na predaj nehnuteľností, prípadne fotodokumentáciu, ktorá by preukazovala demoláciu, alebo iné zásahy do podstaty nehnuteľnosti a pod.). V opačnom prípade nemožno do vlastníckeho práva žalovaného zasiahnuť a pomery medzi stranami, aj keď len dočasne

upraviť tak výnimočným a závažným procesným prostriedkom, akým je neodkladné opatrenie (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11Co/12/2025 z 12. 03. 2025, kde bol obdobný návrh na zákaz dispozície zamietnutý dokonca v špecifickom type konaní o určenie právnej neúčinnosti úkonov dlžníka voči veriteľovi – k tomu v ďalších odsekoch nižšie). Ako vyplýva napríklad z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/43/2024 z 07. 05. 2024, v konaní o nahradenie prejavu vôle bolo obdobnému návrhu žalobcov na neodkladné opatrenie vyhovieť za situácie, kedy už žalovaný uzatvoril kúpnu zmluvu s treťou osobou a zároveň podal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, o čom svedčil zápis plomby na liste vlastníctva.

46. Súd však zdôrazňuje, že v danom prípade nie je preukázaná (osvedčená) skutočnosť, ktorú tvrdí žalobca, že žalovaný má skutočne tendenciu s majetkom nakladať, pričom navyše ani neoznačil konkrétny majetok, o ktorý sa má jednať (napr. nehnuteľnosť).

47. Uvedené tvrdenie v danom prípade nie je ničím podložené, pričom ak by majetkom mali byť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného zapísané na LV č. XX kat. úz. D. E. F. (zistené z pripojeného spisu sp.zn. 5C/1/2026), už samotná skutočnosť, že sa jedná o nehnuteľnosti, kde pravdepodobne žalovaný býva (adresa trvalého pobytu je zhodná so súpisným číslom stavby evidovanej na predmetnom liste vlastníctva), znižuje pravdepodobnosť, že žalovaný by kvôli pohľadávke žalobcu vo výške 10.448,65 eur, začal s náhlym zbavovaním sa svojho majetku, ktorého hodnota veľmi pravdepodobne niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu žalobcom tvrdenej pohľadávky. Jedná sa o pozemky v zastavanom území obce, rodinný dom a garáž so skladom. Žalobca navyše v danom prípade petítno neodkladného opatrenia žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s celým jeho majetkom, čo je v extrémnom rozpore s princípom proporcionality, podľa ktorého právne účinky neodkladného opatrenia nesmú obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Navyše tento majetok (na rozdiel od veci sp.zn. 5C/1/2026) žiadnym spôsobom nekonkretizoval.

48. Neodkladným opatrením je možné zasiahnuť do práv žalovaného iba v nevyhnutnej miere, a to iba za predpokladu, že účel neodkladného opatrenia nie je možné dosiahnuť iným spôsobom. Účel a predmet neodkladného opatrenia pritom úzko súvisí s účelom a predmetom konania vo veci samej. Žalobca ani odhadom neuviedol predpokladanú hodnotu majetku žalovaného vo väzbe na výšku uplatneného peňažného nároku, tento majetok ani dostatočne neoznačil. Zákaz nakladania so všetkým majetkom, vrátane evidovaných nehnuteľností, nie je žalobcom odôvodnený ani z pohľadu proporcionality. Súd pritom v procese konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je oprávnený vykonávať vlastné skúmanie a dokazovanie, preto pokiaľ nemôže zo skutkových tvrdení poskytnutých žalobcom dospieť k záveru o proporcionality nariadeného neodkladného opatrenia, nemôže takémuto návrhu ani vyhovieť (porovnaj Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cbi/1/2022 z 16. 02. 2022).

49. Žalobca vôbec neosvedčil konkrétne skutočnosti, z ktorých by mohla vyplývať obava, že žalovaný v priebehu konkurzného konania prevedie akýkoľvek svoj majetok na iný subjekt (v týchto súvislostiach pozri najmä Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 171/2017 z 2. marca 2017).

50. Pokiaľ by žalobca argumentoval rozhodovacou činnosťou odvolacích súdov z ktorých rozhodnutí vyplýva záver v podstate v tom smere, že pri podaní návrhu na neodkladné opatrenie nie je dôvodné vyčkávať na prejavenie úmyslu majetok scudzíť, keďže by mohlo dôjsť k ďalšiemu prevodu, tieto sú vydávané v špecifickom type konaní o určenie právnej neúčinnosti úkonov dlžníka voči veriteľovi (tzv. odporovacej žalobe v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka). Ide o prípady, kedy už dlžník vykonal právne úkony ukracujúce uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, z povahy veci teda vyplýva, že tieto osoby už predtým prejavili úmysel ukrať veriteľa najčastejšie prevodom nehnuteľnosti na tretie osoby a existuje motivácia previesť vlastnícke právo k takémuto majetku opätovne, čo ale nie je daný prípad.

51. Preto, ak v danom prípade žalobca neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy jeho právam tým, že by žalovaný relevantne prejavil úmysel svoj majetok (akýkoľvek majetok) previesť alebo zaťažiť, neosvedčil jednu zo základných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. Žiadna relevantná indícia vo vzťahu k samotnej dispozícii však nebola tvrdená ani osvedčená.

52. Tiež je potrebné poukázať aj na podstatu právneho vzťahu medzi stranami sporu, kde žaloba nespochybňuje súčasné vlastníctvo žalovaného k jeho majetku a ani žalobca netvrdí prípadne svoje

vlastnícke právo. Jedná sa o peňažnú pohľadávku týkajúcu sa prebiehajúceho sa konkurzného konania, v rámci ktorého žalobca vystupuje ako správca konkurznej podstaty úpadcu.

53. Je potrebné rešpektovať slobodu nakladania každého s vlastným majetkom, pričom zákaz dispozície s majetkom je zásahom do vlastníckeho práva a podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a tona základe zákona. Toto ústavou zaručené právo treba rešpektovať aj pri nariadovaní neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP a pred nariadením neodkladného opatrenia, ktorým sa ukladá povinnosť nenakladať s určitými vecami alebo právami alebo zdržať sa výkonu vlastníckeho práva, prípadne strpieť zásah do vlastníckeho práva, je potrebné venovať pozornosť tomu, či uložením zákazu dispozície nedochádza k zásahu do vlastníckeho práva nad nevyhnutnú mieru (princíp proporcionality). Za situácie, že žalobca neosvedčil žiadne rozhodujúce (významné) konanie žalovaného smerujúce k nakladaniu s majetkom spôsobom vymedzeným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, by uloženie zákazu žalovanému nakladať so svojím majetkom bolo v tomto momente neprimeraným zásahom do jeho vlastníckych práv (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/22/2024 z 24. 06. 2024).

54. Žalobca nepreukázal ani jeden zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie konkrétnymi skutočnosťami (princíp opodstatnenosti), že uložením zákazu objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha (princíp efektívnosti), že právne účinky neodkladného opatrenia, ktorým by samu zakázalo nakladať s celým jeho majetkom kvôli pohľadávke vo výške 10.448,65 eur, neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a ani že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

55. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa nakladania so svojim majetkom, najmä jeho prevodu, darovania, zaťaženia alebo iného scudzenia až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu vo Vranove na Topľou o vrátení finančných prostriedkov do konkurznej podstaty.

56. V súlade s § 324 ods. 2 CSP na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je vždy príslušný okresný súd (súd prvej inštancie). To platí aj v prípade, že v danej veci prebieha konanie na súde vyššej inštancie.

57. Ako vyplýva aj z ustálenej judikatúry pri existencii kauzálnej príslušnosti je miestne príslušným súd, ktorý je zároveň kauzálne príslušným súdom v danej veci. V prípade, že miestne príslušný súd nie je zároveň kauzálne nepríslušným súdom, bude kauzálne príslušný súd podľa obvodu krajského súdu, do ktorého spadá inak všeobecne určený miestne príslušný súd podľa kritérií stanovených v paragrafe 13 a 15 CSP, alebo výlučne určený miestne príslušný súd podľa § 20 CSP. Kauzálna príslušnosť má prednosť pred miestnou príslušnosťou, rovnako ako výlučná miestna príslušnosť má prednosť pred všeobecnou miestnou príslušnosťou (porovnaj Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Ncb/1/2025 z 8.1.2025).

58. Pokiaľ ide o možné pochybnosti ohľadne príslušnosti tunajšieho súdu na konanie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako správca konkurznej podstaty, súd musel zohľadniť okolnosti postúpenia obdobnej veci sp.zn. 5C/1/2026 tunajšiemu súdu, ktorá bola tunajšiemu súdu postúpená Krajským súdom v Košiciach, na ktorom sa vedie konkurzné konanie, pričom na účely rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konajúci súd považoval toto postúpenie za úkon nadriadeného súdu, ktorým sa cítil byť viazaný. Súd preto aj v tomto prejednávacom prípade, kedy sám žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na tunajší súd ako všeobecný súd žalovaného, uprednostnil právo žalobcu na spravodlivý proces zahŕňajúc najmä žalobcovu právo na prístup súdu a právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, v tomto prípade zákonnej lehote na rozhodnutie o jeho návrhu na neodkladné opatrenie. Je totiž potrebné zdôrazniť, že určovanie príslušnosti súdu miestnej či kauzálnej by v danom prípade mohlo byť založené na viacerých kritériách, napríklad aj s ohľadom na judikatúru najvyššieho súdu, pričom tento vo vzťahu k veciam, ktoré sú predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril názor, že skutočnosť, že návrh na

nariadenie neodkladného opatrenia smeruje voči správcovi konkurznej podstaty nerobí z veci obchodnú vec alebo vec vyvolanú, či súvisiacu s konkurzom (rozhodnutie 6Ndc/33/2011). Krajský súd v Košiciach (vo veci sp.zn. 5C/1/2026) založil príslušnosť tunajšieho súdu na kritériu, že sa jedná o návrh, o ktorom nie je Krajský súd v Košiciach ako konkurzný súd príslušný na konanie a rozhodovanie, pričom príslušným na konanie je všeobecný súd žalovaného ako bývalého správcu konkurznej podstaty úpadcu, ktorým súdom je tunajší súd.

59. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia samo o sebe nemožno bez ďalšieho považovať za konanie súvisiace s konkurzom. Súvisiace konanie nie je konaním o procesných otázkach v prebiehajúcom konkurznom konaní (napr. rozhodovanie o paušálnej odmene správcu (§ 43 ods. 1 ZKR), rozhodovanie o zrušení uznesenia schôdze veriteľov (§ 35 ods. 8 ZKR), rozhodovanie o predbežnom opatrení (§ 203 ZKR) a pod.), ale predstavuje samostatné súdne konanie. Keďže zároveň ide len o sporové konania, takéto konanie môže začať len na návrh (porovnaj SOJKA, P.: *Vis attractiva concursus* a konania súvisiace s konkurzom; *Justičná revue*, 62. 2010, č. 1, s. 51 – 60.). Uvedené by však nemuselo platiť pre žalobu správcu vo veci samej.

60. „Správca konkurznej podstaty nie je účastníkom konkurzného konania. Ide o osobitný procesný subjekt zúčastnený na konkurznom konaní, ktorý má samostatné postavenie ako voči úpadcovi, tak voči veriteľom a nie je ho možné považovať ani za zástupcu úpadcu a ani zástupcu veriteľov. Správcu konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu navyše nie je možné automaticky stotožňovať s fyzickou osobou, ktorá túto funkciu vykonáva. Správca konkurznej podstaty tak „sám osebe“ nie je navrhovateľom v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ ide výkon jeho práv a povinností v súvislosti s prebiehajúcim konkurzom (je teda navrhovateľom ako správca konkurznej podstaty konkrétneho úpadcu), ibaže by išlo o jeho vlastné práva – napr. odmenu, náhradu nákladov a pod.“ (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 417/2020-22 z 22. septembra 2020).

61. „Za konania súvisiace s konkurzom možno považovať sporové konania, v ktorých sa rozhoduje o hmotnoprávných právach a povinnostiach vyplývajúcich zo ZKV resp. ZKR, príp. tiež z iných právnych predpisov, ktoré osobitným spôsobom upravujú práva a povinnosti účastníkov týchto právnych vzťahov pre prípad konkurzu, príp. úpadcu (pozri Sojka, P.: *Vis attractiva concursus* a konania súvisiace s konkurzom. In *Justičná revue* č. 1/2010, s. 55). To je napr. konanie o náhradu škody vzniknutej porušením povinností správcu (§ 8 ods. 2 ZKV, § 12 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov), príp. iné konanie o náhradu škody v zmysle ZKR (napríklad § 11 ods. 4, § 11 ods. 5, § 66, § 87 ods. 3, 4, 6). Ak žaloba predstavuje autonómnou žalobu, ktorá nie je založená na konkurznom práve a nevyžaduje si ani začatie takého typu konania (ako v tomto prípade), samotná skutočnosť, že správca konkurznej podstaty je účastníkom konania, nepostačuje na to, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie vyplývajúce priamo z konkurzu alebo ako konanie s ním súvisiace (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdneho dvora z 10. septembra 2009 C-292/08 vo veci *German Graphics Graphische Maschinen GmbH proti Alice van der Schee, správkyni konkurznej podstaty úpadcu Holland Binding BV*)“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Ndc 33/2011 z 9. 11. 2011).

62. Za konania „súvisiace“ s konkurzným konaním možno teda považovať najmä spory o určenie pohľadávok, spory o vylúčenie majetku zo súpisu majetku, spory o odporovateľnosť právnych úkonov a pod. V žiadnom prípade nemožno za také konanie považovať konanie, v ktorom správca úpadcu vymáhal proti dlžníkovi (povinnému) peňažný nárok a v tomto konaní bol neúspešný, z čoho vznikli predmetné trovy konania. Takýto spor nemožno považovať za konanie súvisiace s konkurzným konaním, pretože by ho bolo možné viesť aj pokiaľ by konkurzné konanie neprebiehало (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 417/2020-22 z 22. septembra 2020).

63. Prípadná argumentácia týkajúca sa nepríslušnosti tunajšieho súdu pre vydanie neodkladného opatrenia by bola sporná aj z dôvodu, že táto príslušnosť bezpochyby vyplýva z § 324 ods. 2 CSP. Príslušnosť ustanovená v § 324 ods. 2 CSP predstavuje voči príslušnostiam uvedeným vo všeobecnej časti CSP špeciálnu právnu úpravu, ktorá miestnu príslušnosť súdu na nariadenie neodkladného opatrenia výslovne nestanovuje.

64. Civilný sporový poriadok osobitne vymedzuje vecnú príslušnosť súdu na konanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vecne príslušný je vždy okresný súd, a to aj v prípade, ak vo veci samej bolo podané odvolanie, o ktorom v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia koná krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) (pozri Civilný sporový poriadok, 2. vydanie, 2022, s. 1225 - 1231: F. Sedlačko).

65. Aj pri existencii pochybností o príslušnosti tunajšieho súdu, minimálne pre účely rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia, súd vyhodnotil, že je príslušný ako všeobecný súd žalovaného o takomto návrhu žalobcu rozhodnúť.

66. Pokiaľ ide predmet konania medzi tými istými stranami sporu ako v konaní vedenej na tunajšom súdu pod. sp.zn. 5C/1/2026, súd toto právoplatne neskončené konanie nevyhodnotil ako také, ktoré by zakladalo prekážku litispendencie, či prekážku veci rozhodnutej, a to vzhľadom na čiastočne odlišné skutkové vymedzenie žalobcovho nároku, zároveň vymedzenie nároku s odkazom na odlišné listinné dôkazy v oboch týchto konaniach, výšku nároku ktorému má byť poskytnutá ochrana, rozsahu povinnosti alebo zákazu, ktorého sa žalobca domáhal a v neposlednom rade aj vzhľadom na uplynutie určitého časového obdobia od podania tohto návrhu. Súd musel zohľadniť špecifickosť konaní o nariadenie neodkladného opatrenia.

67. Prekážka litispendencie je vyjadrená v § 159 CSP, podľa ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

68. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci - res iudicata, ktorá vylučuje, aby súd vec znova prejednal, je vyslovená po ustanovení § 230 CSP: „Ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.“ Ako predpoklad použitia tejto prekážky musia byť súčasne splnené 3 podmienky (obdobne litispendencia): 1. súd začne opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté (existencia prebiehajúceho konania pri litispendencii), 2. súd začne opätovne konať s tými istými účastníkmi konania, 3. súd začne opätovne konať o tej istej veci.

69. Zato istú vec v zmysle § 230 CSP treba považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúce z totožného skutkového stavu. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 329 ods. 3 CSP taktiež platí, že „ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci“.

70. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami (účastníkmi) a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tu istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (porov. uznesenie NS SR z 20.10.2011 sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

71. Dôvodom, pre ktorý nie je možné použiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je, že prekážka res iudicati sa vzťahuje na rozhodnutia vo veci samej, ale uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutie vo veci samej. Touto otázkou sa už zaoberal Najvyšší súd slovenskej republiky a v rozhodnutí 5M Cdo 13/2007 sa vyjadril nasledovne: „Úpravou predbežných opatrení umožňuje Občiansky súdny poriadok rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Rozhodnutie, ktorým súd vydá predbežné opatrenia alebo zamietne návrh na jeho vydanie, nie je rozhodnutím vo veci samej a zásadne ani neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej. Nie je preto ani svojou povahou res iudicata, ktorá skutočnosť by bránila opätovnému rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ak sú na jeho vydanie splnené podmienky podľa § 74 a nasl. O.s.p.“ Z uvedeného teda možno konštatovať, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa v prípade konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedá aplikovať. Primerane uvedené závery možno použiť pre prekážku litispendencie.

72. V teoretickej rovine možno uvažovať aj o návrhu na nariadenie identického neodkladného opatrenia z iných dôvodov alebo za zmenených (relevantných) skutkových okolností, čomu zásadne prekážka právoplatne rozhodnutej veci nebráni. Vzhľadom na existenciu a záväznosť predchádzajúceho neodkladného opatrenia však spravidla nemožno predpokladať reálnu potrebu bezodkladne upraviť

pomery, ani obavu z ohrozenia exekúcie, čo má z procesného hľadiska za následok zamietnutie návrhu. Uvedené závery sa primerane vzťahujú aj na právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ním založenú prekážku res iudicata (porovnaj primerane uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co/21/2021 z 22. 06. 2021).

73. Keďže v danom prípade nemožno bezpečne stotožniť nárok žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana v tejto veci s vecou sp.zn. 5C/1/2026, nakoľko je odlišná výška samotného nároku a žalobca ho zároveň odôvodňuje čiastočne odlišným skutočnosťami a listinnými dôkazmi, pričom aj samotné petity na nariadenie neodkladných opatrení sa v oboch veciach čiastočne líšia, a to aj rozsahom zákazu, ktorého sa žalobca v oboch prípadoch domáha. Súd je za takýchto okolností toho názoru, že by nemal v takomto prípade postupovať mechanicky a prísne formalisticky, ale pri svojom rozhodovaní postupovať s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, pričom ako najvhodnejší spôsob javí sa rozhodnúť v tomto prípade o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je navyše potrebné zdôrazniť, že ani v jednom z posudzovaných prípadov súd rozhodnutím o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nezaložil žiadne práva ani povinnosti protistrane ani žiadnemu ďalšiemu subjektu, nakoľko návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia v oboch prípadoch zamietol. Problém prípadnej litispendencie je tak čisto doktrínálny, nemajúci vplyv na žiadne skutočné práva či právom chránené záujmy strán alebo kohokoľvek iného.

74. Ako vyplýva z § 354 CSP na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

75. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

76. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

78. Nakoľko v danom prípade súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v súvislosti s ktorým sa nevedie konanie o veci samej, súd zároveň rozhodol aj o trovách konania. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol, plne neúspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanému v tomto štádiu konania nebol doručovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, žiadne trovy konania mu nevznikli, pričom uznesenie o zamietnutí návrhu sa žalovanému tak isto nedoručuje (§ 331 ods. 1 CSP), preto súd o jeho nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení nerozhodoval.

Poučenie:

2 5C/4/2026

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.